



15. August - Fünf Jahre Taliban-Regime in Afghanistan

Statement von Sherin Gul Ansari

aktiv im Global Women Justice Network
sherinrezayee21@gmail.com

15. August - Fünf Jahre Taliban-Regime in Afghanistan

Fünf Jahre sind für die Welt vielleicht nur eine Zahl, aber diese fünf Jahre sind für die Menschen in Afghanistan, besonders für die Frauen, wie ein ganzes Leben. Sie leben jeden Tag mit Einschränkungen, Angst, Unterdrückung, Diskriminierung und einer ungewissen Zukunft unter einem repressiven Regime.

Seit fünf Jahren sind Mädchen von ihrem Recht auf Bildung ausgeschlossen. Frauen wurden von der Arbeit und aus der Gesellschaft ausgeschlossen, und die Menschen in Afghanistan wurden unter der Unterdrückung der Taliban zum Schweigen gezwungen.

Vielleicht werden die afghanischen Frauen und Mädchen in den Augen der Welt als eine Generation gesehen. Diese Generation hat kein Recht, selbst zu entscheiden, und sie ist mit Diskriminierung aufgrund ihres Geschlechts konfrontiert. Jeden Tag werden ihre Menschenrechte durch neue Befehle der Taliban weiter eingeschränkt.

Die westliche „Weltgemeinschaft“ spricht über Menschenrechte und erklärt in ihren Stellungnahmen, dass die systematischen Einschränkungen der Taliban gegen Frauen und Mädchen in Afghanistan eine Menschenrechtskrise sind. Gleichzeitig unterhält sie jedoch diplomatische Beziehungen mit den Verantwortlichen dieses Regimes.

Frauen auszuschließen und mit den Taliban Geschäfte zu machen, ist keine Politik, sondern eine Verletzung der Menschenrechte. Wir fordern ein Ende dieser Politik.

Am 15. August laden wir alle ein, an der Seite der Menschen und Frauen Afghanistans zu stehen, diesen dunklen Tag, der über das afghanische Volk gekommen ist, nicht zu vergessen und durch unseren gemeinsamen Kampf zu zeigen, dass Gerechtigkeit, Freiheit und Menschenrechte keine Grenzen kennen.

اگست پنج ساله گی رژیم طالبان در افغانستان : 15

پنج سال برای جهان شاید فقط یک عدد باشد، اما این پنج سال برای مردم افغانستان، به ویژه برای زنان، تمام زندگی آنان است. آنها هر روز با محدودیت، ترس، سرکوب، تبعیض و آینده‌ای نامعلوم، تحت حاکمیت یک رژیم سرکوبگر زندگی می‌کنند.

پنج سال است که دختران از حق خود برای آموزش محروم شده‌اند، زنان از کار و از جامعه کنار گذاشته شده‌اند و مردم افغانستان تحت سرکوب طالبان مجبور به سکوت شده‌اند.

شاید زنان و دختران افغانستان در چشم جهان به عنوان یک نسل دیده شوند. این نسل حق تصمیم‌گیری (انتخاب) را ندارد و به دلیل جنسیت خود با تبعیض مواجه است. هر روز، آزادی‌های آنان با فرمان‌های جدید طالبان بیشتر محدود می‌شود.

جامعه غربی «جامعه جهانی» در مورد حقوق بشر صحبت می‌کند و در بیانیه‌های خود اعلام می‌کند که محدودیت‌های سیستماتیک طالبان علیه زنان و دختران در افغانستان، یک بحران حقوق بشری است. در عین حال، با مسئولان این رژیم روابط دیپلماتیک برقرار می‌کند.

حذف زنان و معامله با طالبان سیاست نیست، بلکه نقض حقوق بشر است. ما خواستار پایان دادن به این سیاست هستیم.

در ۱۵ اگست از همه دعوت می‌کنیم که در کنار مردم و زنان افغانستان بایستند، این روز تاریک را که بر مردم افغانستان گذشته است فراموش نکنند و از طریق مبارزه مشترک خود نشان دهند که عدالت، آزادی و حقوق بشر هیچ مرزی نمی‌شناسند.